

Conferința

Extinderile Uniunii Europene: bilanț și perspective

19 iunie 2009

Aula BCU

- Sintează –

Rezumat

Extinderile Uniunii Europene au fost un succes global dar ele au generat o senzație de „oboseală” în rândul cetățenilor europeni cărora nu le-a fost explicată importanța acestui eveniment.

Sinteza integrală

Vineri, 19 iunie a.c., a avut loc o nouă întâlnire din seria conferințelor „România-Franța: împreună în Europa”, evenimente care au scopul de a contura o perspectivă franco-română asupra provocărilor integrării României în Uniunea Europeană. Conferința a fost susținută de domnul **Hubert Haenel**, Președintele Delegației pentru Uniunea Europeană a Senatului Franței și s-a bucurat de prezența Excelenței sale domnul **Henri Paul**, Ambasadorul Republicii Franceze în România. Evenimentul a fost moderat de doamna **Gabriela Drăgan**, director general al Institutului European din România.

O primă constatare ca urmare a extinderii Uniunii Europene se referă la “oboseala” resimțită de europeni datorită procesului de extindere. Deși ușa Uniunii trebuie să rămână deschisă pentru celelate țări candidate se impune în urma acestor extinderi un moment de reflecție pentru a permite aflarea răspunsului la două întrebări fundamentale pentru viitor: a) de ce suntem împreună ? și b) ce dorim să facem?

Puțină lume realizează faptul că ansamblul european a fost de la bun început un ansamblu mereu în construcție, marcat fiind de dezbaterile asupra extinderii. Ultimele extinderi au fost în fapt o reunificare a Europei, reunificare devenită posibilă ca urmare a căderii Zidului Berlinului în 1989. Bilanțul extinderilor nu poate să fie considerat decât ca un succes global, dovadă fiind numărul mare de state care doresc să adere în continuare, fapt ce demonstrează atractivitatea construcției europene.

Extinderea Uniunii Europene a însemnat înainte de toate extinderea păcii și a democrației la nivel continental, rezolvând totodată o mare parte din problemele naționale generatoare de tulburări.

Principalele critici aduse se referă la funcționarea Uniunii și la îndepărtarea posibilității federalizării. Ambele se dovedesc însă a fi nefondate: după extindere deciziile sunt adoptate mai rapid, iar ideea că Europa celor șase se îndrepta spre federalism este o iluzie.

Una dintre cele mai serioase erori a fost lipsa de informare corectă a opiniei publice cu privire la procesul de lărgire. Lipsei de informare i s-a adăugat subestimarea complexității chestiunilor juridice și administrative ridicate de procesul de extindere.

Procesul de extindere nu a luat sfârșit, ci este marcat de noi constrângeri care îi vor conferi un aspect diferit:

- 1) înainte de următoarea extindere trebuie consolidată Uniunea Europeană: trebuie adoptat Tratatul de la Lisabona și trebuie să ne punem de acord asupra viitorului politicilor comune.
- 2) Candidatura Turciei – trebuie lăsată ușa deschisă pentru Turcia.
- 3) Principiile care trebuie a fi respectate: orice stat european care respectă valorile din articolul 2 din Tratatul de la Lisabona poate candida și poarta Uniunii nu trebuie închisă.

Concluzia acestei analize poate fi sintetizată printr-un citat al filosofului Karl Popper care afirmă că „Omul nu are nevoie de certitudini, el are nevoie de speranță.”

Sinteză realizată de

Mihai Sebe

Serviciul Analiză și Studii Europene